

Forfatter: Rahbek, Knud Lyne

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Knud Lyne (1829-05-28)

Citation: Rahbek, Knud Lyne: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Knud Lyne (1829-05-28)", i *Af efterladte Breve til J. P. Mynster*, Ggldendalske Boghandling, s. 149.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002236589-000-shoot-L0022365890000072.pdf> (tilgået 19. juni 2024)

Anvendt udgave: Af efterladte Breve til J. P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rahbek, Knud Lyne, *Af efterladte Breve til J. P. Mynster,*

Bakkehuset, 28. Maji 1829.

Kiære gamle Ven!

Jeg takker dig inderlig og hiertelig for din saa rørende og deilige Tale, **) som du var saa venskabelig at sende mig, og som jeg holdt saa meget af, at jeg strax efter Giennemlæsningen forærede den som en kiær Gave til den Datter, den Algode i min nuværende forladte Tilstand har skiænket mig, og som jeg overhovedet har sat i Besiddelse af alle mine Mynsteriana, at de skulle vedblive at læses og nydes af et varmt Hierte, og en ædel Aand, som i forrige Dage. Saa s. 150 meget velkommene var mig just i Gaar denne din Gave, da jeg i Overgaars — der, hvor jeg har Ordet at forkynde — havde berørt samme sørgelige Begivenhed, efterat have omtalt den kort foregaaende Glædesfest, med disse Ord: „Og bød end han,

„Der veier Livets Sorg og Glæde
Paa samme Vægtskaal og med samme Vægt,
Uventet Kummer mørkne disse Dage”,

da trykte selv dette et ubedrageligt ærværdigt Indsegl paa hine foregaaendes Almeenfryd: at den var noget andet, bedre, ædlere, værdigere, end en letsindig Residentsmængdes Mundsvæir, rede til at juble ved Alt, at det var det trofaste Dannerfolks ærlige og inderlige Deeltagelse i Skioldungeslægten's Glæder, som i dens Sorger." Og maatte det da vel glæde mig, at see, hvad jeg for min Hensigt flygtig havde berørt, fra dit indviede Talested, og gennem dine den helligste Sandhed viede Læber, hævdet og, stadfæstet. For mig havde iøvrigt den Hedengangne, hvem jeg aldrig har seet, en egen Interesse derved, at min Kone, ligesom du, havde besøgt hende, og talte om hende med særdeles Deeltagelse.

Det glæder mig, at I saa snart flytte ud i vort Nabolag, og kierligen tænke paa det gamle Bakkehuus, skiøndt dets Hoveds Krone er affalden. Ophelia og jeg tage i disse Dage ud til min gamle Mad. Rosing paa Fredensborg, for at jeg der halvtredsindstyvende Gang, eller i det mindste halvtredsindstyre - Aarsdagen efter første Gang, kan hos hende høitideligholde anden Junii. Naar vi derfra komme tilbage, see I os hos Eder, med hvem jeg virkelig glæder mig til denne Sommer at skulle pleie Samqvem. Spiellerupsdage bliver det ei; men jeg maa komme ihu, hvad jeg nys anførte —

Gud veier Livets Sorg og Glæder
I Retfærds Skaal med Viisdoms Vægt. —

Din gamle
Rahbek.